Kielce, dnia 28 grudnia 1935 r.

KIELECKI

DZIENNIK WOJEWÓDZKI

№ 30.

TREŚĆ:

DZIAŁ URZĘDOWY.

207.

ZARZĄDZENIE

Ministra Spraw Wewnętrznych

z dnia 7 grudnia 1935 r.

w sprawie przepisów miejscowych o czyszczeniu kominów w pow. częstochowskim.

Na podstawie art. 408 pkt. 15 i art. 415 pkt. c. rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) na wniosek Wojewody Kieleckiego z dnia 28 sierpnia 1935 r. L. KBB-8/40, oparty na uchwale Rady Powiatowej w Częstochowie z dnia 26 lipca 1935 r., zarządzam co następuje:

§ 1. Kominy oraz kanały i wszelkiego rodzaju przewody dymowe powinny być czyszczone w okresie ich użytkowania przez wymiatanie, wycieranie lub wypalanie w terminach niżej w § 4 podanych.

Przewody wentylacyjne i wogóle przewody, które są używane jako kominowe, należy przy czyszczeniu kominów w każdym roku przed okresem zimowym zbadać, czy nie są

używane do odprowadzania dymu. Nie dotyczy to przewodów w tych częściach budynków, w których niema palenisk.

§ 2. Kanały dymowe oraz przewody, łączące paleniska z temi kanałami, powinny być czyszczone na całej wysokości, bądź długości.

Czyszczenie kominów nie powinno powodować zanieczyszczania pomieszczeń sadzą i przeszkadzać normalnemu użytkowaniu palenisk.

Po wykonaniu czynności należy zbadać czy połączenia poszczególnych palenisk z kanałami dymowemi nie zostały sadzą zatkane lub uszkodzone i spostrzeżone braki usunąć w ten sposób, aby normalne użytkowanie palenisk nie doznało przeszkód.

§ 3. Po oczyszczeniu kominów sadza, która spadła do dolnej części przewodu kominowego, powinna być stamtąd usunięta, wyniesiona na podwórze i złożona w takiem miejscu i w taki sposób, ażeby była wykluczona możliwość wzniecenia ognia, jak naprzykład w naczyniach blaszanych zamkniętych. Dolne otwory kominowe, przez które wydobyto sadzę, powinny być następnie starannie zamknięte.

§ 4. Czyszczenie kominów powinno odbywać się w okresach następujących:

1) kominów palenisk kuchennych w prywatnych lokalach mieszkalnych — co 6 tygodni;

2) kominów palenisk kuchen i pralen w restauracjach, piekarniach, kawiarniach, szpitalach i t. p. pomieszczeniach — jeden raz na miesiąc;

3) kominów palenisk pieców do ogrzewania — cztery razy w okresie zimy;

4) kominów odprowadzających dym z palenisk centralnego ogrzewania — dwa razy w okresie zimy, a w domach małych do 3-ch mieszkań — jeden raz w okresie zimy;

5) kominów większych palenisk z wyjątkiem palenisk centralnego ogrzewania—w okresach, ustalonych w każdym oddzielnym wypadku przez władze budowlane.

W zależności od specjalnych warunków miejscowych, właściwa władza budowlana może żądać częstszego czyszczenia kominów.

Jako okres zimowy liczy się od 1 października do 30 kwietnia.

§ 5. Zabrania się czyścić przewody i kanały, odprowadzające dym od palenisk kuchennych, pomiędzy godziną 11 a 15.

O terminie czyszczenia kominów lokatorzy powinni być uprzednio zawiadomieni przez kominiarza.

§ 6. Kominy nieużytkowane nie wymagają czyszczenia.

§ 7. Kominy, których nie można oczyszczać zwykłym sposobem, takie zwłaszcza, w których sadza się zeszkliła, powinny być wypalane.

Wypalanie takie może nastąpić tylko po uzyskaniu pozwolenia właściwej władzy budowlanej i w obecności straży pożarnej.

Warunki wypalania komina powinny być w pozwoleniu określone.

§ 8. Przed przystąpieniem do wypalania należy komin dokładnie zbadać, znajdujące się w pobliżu włazy dachowe i okna strychowe zamknąć, a przy drzwiczkach otworów kominowych do czyszczenia przygotować odpowiednią ilość wody i wyrobionej gliny. Podczas wypalania należy zwracać baczną uwagę na przebieg wypalania, a w szczególności na wyrzucanie iskier.

§ 9. Wrazie, gdyby właściciel domu pomimo potrzeby zaniedbywał czyszczenia kominów lub nie dokonywał wypalania kominów, właściwa władza może zarządzić wypalanie lub oczyszczania komina na koszt właściciela.

§ 10. Wszelkie roboty, związane z czyszczeniem kominów i przewodów dymowych, mogą być wykonywane tylko przez koncesjonowanych kominiarzy.

§ 11. W czasie czyszczenia zarówno właściciel nieruchomości, jak i mieszkańcy powinni umożliwiać kominiarzom dostęp do kominów i przewodów dymowych w piwnicach, strychach i mieszkaniach, o ile to jest niezbędne dla czyszczenia kominów i przewodów dymowych.

§ 12. Właściciel nieruchomości jest obowiązany:

1) utrzymywać w należytym stanie kominy i przewody dymowe, drzwiczki wycierowe, ławy kominiarskie, włazy dachowe, drabiny do wyjścia na dach i do wejścia na wysokie kominy, boczne drzwiczki przy wysokich kominach i t. p. urządzenia;

2) dostarczyć naczyń do zbierania sadzy oraz usuwać z terenu nieruchomości sadzę i odpadki, wybrane przy czyszczeniu lub wypalaniu;

3) dostarczyć materjał niezbędny do wypalania sadzy;

4) przechowywać w miejscu dostępnem specjalną książkę kontroli, wydaną przez Zarząd Miejski lub Zarząd Gminny, dla odnotowywania dokonanych czyszczeń przez kominiarzy oraz zarządzeń organów kontrolujących.

§ 13. Przy czyszczeniu kominów kominiarze obowiązani są zwracać uwagę na należytą izolację przewodów odprowadzających gazy spalinowe z pieców lub motorów gazowych i naftowych od przewodów, łączących się z piecami kuchennemi, względnie pokojowemi oraz na wszelkie niedokładności w budowie, urządzeniu i stanie kominów i przewodów dymowych, palenisk, drzwiczek, a także urządzeń kominiarskich pomocniczych — jak

ław, drabin i t. p. i niezwłocznie komunikować na piśmie o dostrzeżonych niedokładnościach administracji nieruchomości, a wrazie nieusunięcia braków—właściwej władzy budowlanej.

Szczególnie dokładne badanie kominów i przewodów kominowych powinno być dokonane bezpośrednio po ugaszonym pożarze.

§ 14. Przepisy niniejsze wchodzą w życie w 14 dni od daty ogłoszenia ich w Kieleckim Dzienniku Wojewódzkim.

Za Ministra: *Korsak*
Podsekretarz Stanu

208.
OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Jędrzejowskiego
z dnia 23 grudnia 1935 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego wsi Wólka-Motkowska, gm. Mierzwin, pow. jędrzejowskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 roku o scaleniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z r. 1927, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622), oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 roku (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635) Starosta Powiatowy Jędrzejowski podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 16 października 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatowego Jędrzejowskiego z dnia 19 września 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Wólka-Motkowska, położonych w gminie Mierzwin, powiecie jędrzejowskim.

Za Starostę: *K. Tchórzewski*
Komisarz Ziemski

209.
OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Kozienickiego
z dnia 16 grudnia 1935 r.

o wdrożeniu postępowania scaleniowego we wsi Wólka Pachnowolska, gm. Góra Puławska, pow. kozienickiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. z r. 1927 Nr. 92, poz. 833) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. (Dz. U. R. P. Nr. 85, poz. 635), Starosta Powiatowy Kozienicki podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 12 grudnia 1935 r. uprawomocniło się orzeczenie Starosty Powiatdwego Kozienickiego z dnia 31 sierpnia 1935 r., dotyczące wdrożenia postępowania scaleniowego i ustalenia obszaru scalenia, na gruntach wsi Wólka Pachnowolska, położonej w gminie Góra Puławska, powiecie kozienickim.

Za Starostę: *Cz. Kawecki*
Komisarz Ziemski

210.
OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Miechowskiego
z dnia 12 grudnia 1935 r.

o rozszerzeniu obszaru scaleniowego wsi Górka Stogniowska, gm. Kowala, pow. miechowskiego.

Na podstawie art. 18 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92 z 1927 r., poz. 833) i pkt. 4 art. 10 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 11 lipca 1932 r. o unormowaniu właściwości władz i trybu postępowania w zakresie administracji rolnictwa i reform rolnych (Dz. U. R. P. Nr. 67 z 1932 r., poz. 622) oraz pkt. d cz. 1 art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu Urzędów Ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji Komisyj Ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85 z 1933 r., poz. 635) Starosta Powiatowy Miechowski podaje do publicznej wiadomości, że orzeczeniem z dnia 17 września 1935 r. postanawia: rozszerzyć obszar scalenia wsi Górka Stogniowska, gminy Kowala, powiatu miechowskiego ustalony prawomocnem orzeczeniem b. Okręgowej Komisji Ziemskiej w Kielcach z dnia 30 marca 1927 r., przez włączenie do tego obszaru scaleniowego około 5,6497 ha gruntów nabytych w majątku Górka Stogniowska p. n. hipoteczną „Kolonja Górka Stogniowska", a będących w posiadaniu Chorązkiego Franciszka 0,5805 ha, Sikory Ludwika 1,1340 ha, Mnicha Jana 1,1321 ha, Szeląga Józefa i Józefy małż. 0,5599 ha, Chwała Józefa 0,5660 ha, Rojewskiego Franciszka 0,5656 ha, Psicy Piotra 0,5660 ha i Bobki Jana 0.5656 ha, około 12,3200 ha gruntów hipotecznych z maj. Górka Stogniowska, stanowiący własność spadkobierców Józefa Sklenarskiego a będących w posiadaniu Maja Marcina 1,4558 ha, Szczęsnego Ludwika i Anny małż. 2,7420 ha, Bujakowskiej Stefanji 2,2400 ha, Marca Bolesława i Marjanny małż. 0,8398 ha, Chorązkiego Franciszka 0,5600 ha, Gudowskiego Stanisława 0,2050 ha, Kopcia Franciszka 0,5280ha Psicy Stanisławy 1,6800 ha, Poborowskiego Andrzeja 1,4000 ha i Chołdy Piotra i Marjanny

małż. 0,6680 ha, około 14,00 ha gruntów hipotecznych z maj. Górka Stogniowska na zamianę i około 2,50 ha z maj. Stogniowice na zamianę, czyli ogółem 34,4697 ha.

Za Starostę: Inż. *K. Mizgalski*
Komisarz Ziemski

211.
OGŁOSZENIE
Starosty Powiatowego Włoszczowskiego
z dnia 17 grudnia 1935 r.

o zamknięciu postępowania scaleniowego we wsi Brzeście, gm. Kluczewsko, pow. włoszczowskiego.

Na podstawie art. 1 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 27 października 1933 r. o zespoleniu urzędów ziemskich z władzami administracji ogólnej i organizacji ziemskich (Dz. U. R. P. Nr. 85 z 1933 r., poz. 833) oraz § 59 rozporządzenia Ministra Reform Rolnych i Sprawiedliwości z dnia 27 sierpnia 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 87/28 r. poz. 763), Starosta Powiatowy Włoszczowski podaje do publicznej wiadomości, że scalenie gruntów we wsi Brzeście, gminy Kluczewsko, powiatu włoszczowskiego zostało zakończone i postępowanie scaleniowe zamknięte.

Starosta: w/z *Mgr. Durda*

212.
ZAWIADOMIENIE
Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego
z dnia 20 grudnia 1935 r.

o mianowaniu i zwolnieniu urzędników stanu cywilnego.

Na zasadzie art. 3, ust. 2 postanowienia Księcia Namiestnika Królewskiego w Radzie Stanu z dnia 3 listopada 1825 r. o utrzymywaniu i prowadzeniu ksiąg stanu cywilnego (Dz. Pr. t. XI, str. 15) Wojewoda Kielecki *zamianował*, aż do odwołania urzędnikiem stanu cywilnego dla wyznań niechrześcijańskich Karola Baczewskiego, sekretarza Zarządu Gminnego w Stopnicy — na obszar gminy Stopnica, Wolica, Oleśnica, Zborów, Szczytniki i Pęczelice, pow. stopnickiego, z siedzibą w Stopnicy, dekretem z dnia 20 grudnia 1935 r. L. OAM. 2/8/35, i Andrzeja Kuśmierczyka, sekretarza Zarządu Gminnego w Trzebieni—na obszar gminy Grabów, Rozniszew i Trzebień, pow. kozienickiego z siedzibą w Magnuszewie, dekretem z dnia 20 grudnia 1935 r. L. OAM. 2/10/35, *zwalniając* równocześnie: Stefana Golbę, b. sekretarza gminy w Stopnicy, dekretem z dnia 20 grudnia 1935 r. L. OAM. 2/8/35 i Włodzimierza Waniewskiego, sekretarza Zarządu Gminnego w Magnuszewie, dekretem z dnia 20 grudnia 1935 r. L. OAM. 2/10/35.

Za Wojewodę: *Dr. Winiarz*
Naczelnik Wydziału

DZIAŁ NIEURZĘDOWY.

OBWIESZCZENIA RÓŻNEJ TREŚCI.

Zarząd Miejski m. Częstochowy (Wydział Techniczny) na podstawie art. 25, 29 i 30 rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 16 lutego 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 23, poz. 202) o prawie budowlanem i zabudowaniu osiedli w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Prezydenta R. P. z dnia 3 grudnia 1930 r. (Dz. U. R P. Nr. 86, poz. 663), ogłasza, że szczegółowy plan zabudowania części dzielnicy „Stare Miasto" w granicach objętych ulicami Mirowską, Warszawską, Rynkiem Warszawskim, Senatorską i Starym Rynkiem został dnia 18 grudnia 1935 r. uchwalony przez Radę Miejską Częstochowy i w terminie od dnia 2 stycznia 1936 r. do dnia 29 stycznia 1936 r. włącznie, będzie w godzinach 10—12 wyłożony do publicznego wglądu w Zarządzie Miejskim (Wydział Techniczny — Dział Zabudowy Miasta).

Osoby zainteresowane mogą tamże zgłaszać zarzuty przeciw temu planowi w ciągu następnych dwóch tygodni, t. j. od dnia 30 stycznia 1936 r. do dnia 12 lutego 1936 roku włącznie.

Za Tymczas. Prezydenta Miasta:
Inż. *Cz. Gniewiński*
Naczelnik Wydziału Technicznego

Zarząd Miejski w Częstochowie niniejszem podaje do wiadomości publicznej co następuje:

Z dniem 21 grudnia 1935 r. zostały wyłożone do wglądu w biurze Wydziału Finansowego Zarządu Miejskiego w Częstochowie (ratusz, pokój Nr. 7, okienko Nr. 1) na przeciąg jednego miesiąca:

1) Postanowienie Tymczasowego Prezydenta m. Częstochowy z dn. 10 grudnia 1934 r. w przedmiocie sposobu pokrycia kosztów budowy i utrzymania wodociągów i kanalizacji oraz poboru za rok budżetowy 1934/35 zł. 200.000 tytułem specjalnych dopłat wodociągowo-kanalizacyjnych.

2) Odnośny rozkład dopłat wraz z załącznikami, o których mowa w § 115 rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych z dnia 23 listopada 1932 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 937.

Kwoty dopłat ustalone wyżej wymienionym rozkładem winny być wpłacone bez specjalnych indywidualnych wezwań (nakazów płatniczych) w dwu równych ratach:

I-sza w terminie do dnia 2 lutego 1936 r.
II-ga w terminie do dnia 31 marca 1936 r.

Odwołania wnosić można do Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego za pośrednictwem Zarządu Miejskiego w Częstochowie w terminie, który się kończy z upływem okresu wyznaczonego do wglądu w dokumenty, wyszczególnione w punktach 1) i 2) niniejszego ogłoszenia.

Tymczasowy Prezydent Miasta
Jan Mackiewicz

ORZECZENIE

Nadzwyczajnej Komisjí Rozjemczej, ustalającej warunki pracy i płacy robotników rolnych, na obszarze powiatu olkuskiego, wojew. kieleckiego, na rok służbowy 1935/1936.

Na podstawie ustawy z dnia 18 lipca 1924 roku, w przedmiocie uprawnień Ministra Opieki Społecznej do powoływania Nadzwyczajnych Komisyj Rozjemczych, do załatwiania zatargów zbiorowych pomiędzy pracodawcami, a pracownikami rolnymi (Dz. U. R. P. Nr. 71, poz. 686), oraz rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 21 marca 1935 r. (Mon. Pol. z dnia 27 marca 1935 r. Nr. 72, p. 101) Nadzwyczajna Komisja Rozjemcza w składzie: Przewodniczącego Wiesława Kuliczkowskiego — Inspektora Pracy 18 Obwodu, jako przedstawiciela Ministra Opieki Społecznej, Vice-prezesa Sądu Okręgowego w Krakowie, Dr. Eugenjusza Swidra, jako przedstawiciela Ministerstwa Sprawiedliwości, Radcy Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego — Stefana Czarnockiego, jako przedstawiciela Ministerstwa Rolnictwa i Reform Rolnych, na posiedzeniu, odbytem w dniu 1 kwietnia 1935 roku w Krakowie, w lokalu Inspektoratu Pracy VII-go Okręgu, w sprawie ustalenia warunków pracy i płacy robotników rolnych na obszarze powiatu olkuskiego, po wysłuchaniu opinji Przedstawicieli pracodawców i pracowników rolnych, oraz biorąc pod uwagę sytuację materjalną robotników rolnych, jak również stan gospodarczy rolnictwa w Państwie

ORZEKŁA

Dział I. — Ordynarjusze

Zasady ogólne.

§ 1. Orzeczenie niniejsze obowiązuje na rok. Rok służbowy zaczyna się od 1 kwietnia 1935 roku, a kończy się w dniu 31 marca 1936 r. Obie strony obowiązuje 3-ch miesięczne wypowiedzenie umowy pracy przed upływem terminu wygaśnięcia niniejszego orzeczenia, a mianowicie, najpóźniej dnia 31 grudnia 1935 roku. Robotnikowi, któremu wymówiono pracę, pracodawca obowiązany jest wydać przy wymówieniu zaświadczenie o zwolnieniu (konotatkę). Niewypowiedzenie umowy o pracę do dnia 31 grudnia 1935 roku włącznie, oznacza zawarcie umowy na rok następny. Uchylenie się przez którąkolwiek ze stron od przyjęcia wypowiedzenia umowy, tejże nie przedłuża. Rozwiązanie stosunku służbowego w ciągu roku nastąpić może na zasadzie Orzeczenia Komisyj Rozjemczych, lub też wyroków sądów państwowych, działających według kompetencji. Konotatka winna zawierać imię i nazwisko pracownika, charakter jego pracy, czas i miejsce pracy, datę zwolnienia oraz podpis pracodawcy lub jego zastępcy.

§ 2. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracowników rolnych, z drugiej zaś strony zatrudnionych przez nich ordynarjuszy z normalną zdolnością do pracy, a mianowicie: a) fornali, stróżów, pastuchów, luzaków, b) dozorców gospodarczych, a to gumiennych, karbowych i polowych, c) rzemieślników folwarcznych t. j. kowali i stelmachów. Służba osobista pracodawcy, choćby pracując czasowo na folwarku, nie podlega niniejszemu Orzeczeniu.

§ 3. Zatargi wynikłe na tle umowy o pracę, regulują Komisje Rozjemcze bądź Sądy Państwowe, według kompetencji. Do czasu uzyskania właściwego orzeczenia lub wyroku nie wolno pracodawcy wstrzymać świadczeń, a pracownikowi przerywać pracy.

W wypadkach wyjątkowo ciężkiego przewinienia może pracodawca wstrzymać przed orzeczeniem lub wyrokiem świadczenia, w razie jednak wygrania sporu przez robotnika pracodawca winien wydać zaległe świadczenia wraz z dodatkiem miesięcznym w wysokości 2 proc.

§ 4. Zawarcie indywidualnej umowy z ordynarjuszem nie może być uzależnione od trzymania przez niego posyłek.

§ 5. Żony pracowników nie mogą być zmuszane do pracy. Dojenie krów i inne roboty odbywać się mogą na zasadzie osobnej umowy.

§ 6. Pracodawców oraz ich zastępców obowiązuje grzeczne traktowanie pracowników i ścisłe przestrzeganie umowy, a zwłaszcza regularne wypłacanie świadczeń i płac przewidzianych.

Pracowników obowiązuje grzeczność wobec pracodawców i ich zastępców ścisłe przestrzeganie zawartych umów, pilne i sumienne spełnianie obowiązków, oraz stosowanie się do wszystkich zarządzeń pracodawcy lub jego zastępcy, odnoszących się do wykonywania obowiązków służbowych, oraz przestrzegania przepisów porządkowych w obrębie folwarku, jakoteż dbałe i staranne obchodzenie się z powierzonym sobie inwentarzem żywym i martwym.

Czas pracy.

§ 7. Rozkład godzin pracy ustala się podług poniższej tabeli, przyczem fornale mają być zwalniani przed południem o pół godziny wcześniej niż inne kategorje pracowników, a to dla koniecznego obrządku inwentarza

Miesiąc	Praca do południa	Przerwa na śniadanie	Przerwa obiadowa	Praca po południu	Przerwa na podwieczorek
Styczeń	8—12	—	1½	1.30—4	—
Luty	7.30—12	—	1½	1.30—5	—
Marzec					
1—10				1.30—5.30	
11—20	7—12	—	1½	1.30—6	
21—31				1.30—6.30	
Kwiecień					
1—10				1.30—6.40	
11—20	6—12	½	1½	1.30—7	
21—30				1.30—7.20	
Maj					
1—10				1.30—7.30	
11—20	6—12	½	1½	1.30—7.50	½
21—31				1.30—8	
Czerwiec					
1—10				2 —8.20	
11—20	6—12	½	2	2 —8.20	½
21—30				2 —8.30	
Lipiec					
1—10				2 —8.30	
11—20	6—12	½	2	2 —8.20	½
21—31				2 —8	
Sierpień					
1—10				2 —7.50	
11—20	6—12	½	2	2 —7.30	½
21—31				2 —7	
Wrzesień					
1—10				1.30—6.40	
11—20	6—12	½	1½	1.30—6.20	—
21—30				1.30—6	
Październ.					
1—10				1.30—5.50	
11—20	7—12		1½	1.30—5.20	—
21—31				1.30—4.50	
Listopad	7.30—12	—	1½	1.30—4.15	—
Grudzień	8—12	—	1½	1.30—3.45	—

Przyjmuje się czas słoneczny, z tem, że za początek pracy zrana i popołudniu, uważa się wyjście z podwórza, za koniec zejście z pola. Początek i koniec pracy zaznacza się sygnałem. O ile pole odległe jest więcej niż 2 klm. od podwórza, robotnika należy zwolnić z pracy o 10 minut wcześniej w stosunku do każdego kilometra powyżej 2-ch. W razie pilnej potrzeby powyższy podział pracy może być zmieniony, jednakże tylko w ten sposób, aby ogólna ilość godzin została ta sama. Na żądanie pracodawcy w razie pilnej potrzeby pracownicy są obowiązani do pracy poza wyżej określonym czasem, lecz za osobnem wynagrodzeniem, po cenach za 1 godzinę o 50 proc. wyższych od przeciętnego pełnego zarobku godzinnego odnośnej kategorji robotników. Samowolne i nieuzasadnione opuszczanie roboty podczas godzin pracy, jest niedozwolone i powoduje potrącenia w stosunku procentowym, jak za godziny nadliczbowe.

Praca w dni świąteczne może być wykonywana li tylko za obopólną zgodą i na warunkach o 100% wyższych od płacy w dnie powszednie.

Powyższy rozkład czasu pracy nie obowiązuje w stosunku do pastuchów, stróżów nocnych i dozorców, o ile wykonywane przez nich roboty nie przekraczają ich zwykłych obowiązków.

§ 8. Obrządek inwentarza odbywa się poza godzinami pracy, bez specjalnej dopłaty. Wstawanie do obrządku inwentarza, oraz naszykowanie wozów i narzędzi powinno mieć miejsce nie wcześniej niż o dwie godziny przed rozpoczęciem pracy. Obrok, siano i t.p. karma dla inwentarza mają być przygotowane uprzednio w godzinach pracy w miejscach na to wyznaczonych.

Kolejne dyżury przy inwentarzu w nocy lub w dni świąteczne, obowiązują wszystkich fornali bez specjalnej dopłaty. Pastuch jest wolny od pracy co trzeci dzień świąteczny i na ten czas zastępuje go się przez innych, wyznaczonych na ten cel pracowników za oddzielnem wynagrodzeniem.

Stróże nocni mają codziennie wolny czas do zakończenia robót przedpołudniowych, a w miesiącach: listopadzie, grudniu, styczniu i lutym z wyjątkiem pory obiadowej aż do rozpoczęcia stróżowania, następnie zaś mogą być zatrudniani przy wszelkich robotach wedle uznania pracodawcy. W pozostałych miesiącach, o ile stróżują w porze obiadowej otrzymują później czas wolny, równy porze obiadowej. W miesiącach od 1 października do 31 marca, stróż nocny otrzymuje od pracodawcy kożuch lub inne odpowiednie ciepłe okrycie na czas warty.

Warunki wynagrodzenia.

§ 9. Wynagrodzenie ordynarjusza składa się prócz wyszczególnionych poniżej świadczeń z pensji, płatnej kwartalnie z dołu, nie później jak w siedem dni po skończonym kwartale, oraz z ordynarji wydawanej w pierwszych dwóch tygodniach każdego kwartału.

W razie niemożności wydania należnej ordynarji z powodu wypadków losowych, nastąpi ustalenie terminu w drodze bezpośredniego porozumienia się stron. W drugim kwartale służbowym obowiązuje wydanie conajmniej połowy ordynarji w terminie, reszta zaś może być wydaną po żniwach.

§ 10. Pensja dla ordynarjuszy wymienionych w § 2 pkt. a) wynosi 130 zł. rocznie, pkt. b) 150 zł. rocznie, pkt. c) 190 zł. rocznie. **Uwaga:** Pod nazwą rzemieślników w rolnictwie rozumie się stolarzy, kowali, stelmachów, ślusarzy, rybaków i ogrodników.

Ordynarji otrzymuje kategorja a) i b) 12 kwintali rocznie w tem 2 kwint. pszenicy, 6 (qu) kwint. żyta, 4 kwint. jęczmienia, za wyjątkiem folwarków: Sieciechowice, Celiny, Gołyszyn, Cianowice, Smardzowice, Władysław, Smoleń, Udórz i Klucze, które otrzymują 13 kwintali rocznie. Luzacy we wszystkich folwarkach, nie obrządzający inwentarza otrzymują o 1 kwint. pszenicy i 1 kwint. jęczmienia mniej, zaś kat. c) 16 kwint. rocznie, w tem 3 kwint. pszenicy, 9 kwint. żyta i 4 kwint. jęczmienia.

§ 11. Zboże wydawane na ordynarję musi być zdrowe i dobrze oczyszczone. W majątkach, w których sieje się groch, względnie hreczkę w dostatecznej ilości może być wydawane za obopólnym porozumieniem 80 klg. grochu, lub 100 klg. hreczki, za 100 klg. pszenicy.

Mielenie zboża odbywa się na koszt pracodawcy w młynie przez niego wskazanym przyczem nie więcej jak połowa ordynarji może być zmielona na pytel.

§ 12. Ordynarjusze otrzymują ziemię wynawożoną pod ziemniaki, kapustę i ogrodowiznę: kat. a) i b) 150 pręt., zaś kat. c) 200 pręt. Z powyższej ilości gruntu pod ziemniaki wydziela się odpowiednią ilość pod ogrodowiznę w pobliżu domu.

Wzamian gruntu mogą być wydawane zależnie od umowy gotowe ziemniaki czyste bez ziemi, przyczem oblicza się 1 kwint. ziemniaków za 1 ar ziemi.

Utrzymanie inwentarza.

§ 13. Ordynarjusz ma prawo trzymać na oborze dworskiej 1 sztukę bydła z przychówkiem do 2-ch miesięcy. O ile ordynarjusz nie trzyma krowy, otrzymywać będzie mleko niezbierane w ciągu 6-ciu miesięcy zimowych po 2 litry, zaś w ciągu 6-ciu miesięcy letnich po 3 litry dziennie, na czas zapuszczenia krowy ordynarjusz otrzyma 90 litrów mleka. Wprowadzenie do dworskiej obory nowej sztuki bydła nie może nastąpić bez uprzedniego zezwolenia pracodawcy, a to dla uniknięcia zawleczenia zarazy.

W wypadku trzymania krowy przez ordynarjusza, pracodawca daje latem bezpłatne utrzymanie na wystarczającem pastwisku, takim, jak dla bydła dworskiego z wyjątkiem sztucznych pastwisk i łąk kośnych. W braku odpowiedniego pastwiska należy wydawać dostateczną ilość zielonej paszy. Na zimę wydaje się na każdą krowę 4 kwint. gotowych ziemniaków, lub 6 kwint. buraków, albo 6 kwint. liści z buraków należycie zakonserwowanych, albo 6 kwint. wytłoków dołowanych lub 7 litrów wywaru dziennie na krowę. Pozatem 8 klgr. sieczki i plew zbożowych dziennie na krowę, oraz potrzebne plewy dla trzody chlewnej.

Trzymanie kur jest dozwolone, trzymanie zaś gęsi, kaczek, gołębi i królików uzależnia się od zgody pracodawcy.

Opał.

§ 14. Ordynarjusz otrzymuje opał w stosunku rocznym w ilości 20 kwint. węgla i 12 kwint. drzewa szczapowego, suchego, wydawane miesięcznie zgóry. Wzamian za węgiel może być wydawane drzewo w stosunku 1 kwint. węgla — 12 kwint. drzewa.

Mieszkanie pracowników.

§ 15. Ordynarjusz otrzymuje mieszkanie składające się conajmniej z jednej izby z podłogą oraz komory. Izby winny być wytynkowane, a conajmniej dokładnie wylepione ze szczelnemi drzwiami i oknami na zawiasach. W oknach mają być całe szyby, a wrazie stłuczenia się szyb, pracownik jest obowiązany wstawić je w przeciągu dwóch tygodni. Wapna do bielenia dostarcza pracodawca 2 razy do roku w ogólnej ilości 15 klgr. na mieszkanie. Mieszkania mają być ze szczelnym dachem. Tam, gdzie dachy są popsute, muszą być naprawione w ciągu miesięcy letnich. W majątkach, gdzie woda zacieka do piwnic i mieszkań pracowników, winny być one zabezpieczone w ciągu lata od wody napływowej.

Pracodawcy winni dbać, aby otoczenie mieszkań pracowników było higjeniczne, Obowiązuje wybrukowanie dostępu do studzien, oraz zastąpienie zgniłych cembrzyn nowemi, lub też zapewnienie pracownikom w inny sposób zdrowej i czystej wody do picia. Zbiorniki na nawóz nie mogą się znajdować w bliższej odległości aniżeli 20 mtr. od mieszkań służbowych. Pracownicy mają składać nawóz ze swoich chlewów, w przeznaczonym na to miejscu. W pobliżu mieszkań mają znajdować się zasłonięte ustępy w dostatecznej ilości, które pracownicy obowiązani są utrzymywać w porządku i czystości. Gdzie jest odpowiednie pomieszczenie w dotychczasowych budynkach lub w nowo-pobudowanych mieszkaniach, powinna być urządzona łaźnia. W innych majątkach, o ile istnieje możliwość, pracodawcy są obowiązani do urządzania kąpieli.

Pracownicy są obowiązani utrzymywać mieszkania i otoczenie w porządku, trzymanie inwentarza w mieszkaniu jest wzbronione. Sublokatorów nie wolno przyjmować bez zgody pracodawcy, któremu przy wprowadzeniu ma być zameldowany stan rodziny pracownika.

§ 16. Pracownik otrzymuje pomieszczenia na ziemniaki, pomieszczenie dla bydła, we wspólnej czeladnej oborze, lub specjalnie w przeznaczonym na to budynku, pomieszcze-

nie dla trzody chlewnej i pomieszczenie na opał, nadto w miarę potrzeby słomę do sienników, na przykrycie okopowizny i na ściółkę dla swego inwentarza, przyczem nawóz stanowi własność pracodawcy.

Furmanki.

§ 17. Pracownicy wrazie potrzeby otrzymują: a) zbiorową furmankę do jednego z najbliższych młynów i z młyna, oraz do najbliższego miasta w dniu targowym nie częściej jednak jak raz na kwartał, b) do zwózki w dni powszednie swoich produktów rolnych, wyprodukowanych w tymże folwarku i c) po księdza z chrztem, ślubem i pogrzebem.

§ 18. Fornalowi, jadącemu w interesie pracowników furmanką nie należy się żadne dodatkowe wynagrodzenie, jak również za wyjazdy po lekarza, do kościoła i t. p.

Pracownikowi wysłanemu w drogę poza obręb majątku w interesie pracodawcy na dłużej jak pół dnia, należy się odpowiednie utrzymanie w naturze, lub strawne za pełną dobę w wysokości 1 zł. 60 gr. z tego śniadanie 30 gr., obiad 80 gr., wieczerza 50 gr. W drodze godziny pracy nie obowiązują, wrazie zaś konieczności najęcia noclegu należy się pracownikowi zwrot rzeczywistych wydatków skutkiem tego.

Urlopy.

§ 19. Pracownik otrzymuje w ciągu roku na żądanie 10 dni płatnego urlopu w dni nieświąteczne. Wybór dni urlopu odbywa się w porozumieniu z pracodawcą. W czasie pilnych robót urlopy mogą być wydawane jedynie w wypadkach wyjątkowo ważnych. O ile pracodawca godzi się na łączne dwa lub więcej dni urlopu, które obejmują święto, dzień ten liczy się za dzień urlopu. Odchodzącemu robotnikowi należy się prócz tego 5 dni wolnych od pracy bez potrącenia świadczeń, na wyszukanie posady.

§ 20. Robotnicy zatrudnieni przy sianiu nawozów sztucznych, otrzymują dodatek do swej podstawowej płacy przy siewie maszynowym 40 gr. dziennie, przy siewie ręcznym 20 gr. dziennie, oraz ochronne okulary i odpowiednie worki dla ochrony odzieży.

§ 21. Na wypadek śmierci pracownika otrzymuje żona jego i dzieci przez pół roku wolne mieszkanie i wynagrodzenie łącznie z ordynarją za jeden kwartał. O ile ziemniaki zostaną zasadzone przed śmiercią pracownika zbiór ich przypada na własność rodziny zmarłego.

Ubezpieczenie.

§ 22. Pracodawcom nie wolno przy końcu roku służbowego wypowiadać służby tym ordynarjuszom, którzy przepracowali na dobro pracodawcy lub danego gospodarstwa 25 lat i stracili całkowitą lub częściową zdolność do pracy z tytułu starości. Powyższy okres liczy się dla ordynarjuszy od ukończenia 18-tego roku życia. Tytułem do zwolnienia tych ordynarjuszy nie może być niezdolność do pracy lecz jedynie przewinienia służbowe. Ordynarjusze objęci niniejszym artykułem obowiązani są do wykonywania swych obowiązków w granicach swej zdolności do pracy mimo przepracowanych 25 lat.

§ 23. W wypadku stwierdzonej zupełnej niezdolności do pracy spowodu starości, pracownik nie jest obowiązany do pracy i w tym wypadku świadczenia jego mogą być obniżone jednak nie niżej niż do połowy świadczeń ordynarjusza. Udowodnienie zupełnej niezdolności do pracy lub jej zmniejszenie ciąży na pracowniku.

§ 24. Rezerwistom powołanym na ćwiczenia lub wrazie mobilizacji wydaje się świadczenia zgodnie z obowiązującemi w tej mierze Ustawami i nie uważa tego się za przerwę w pracy, mającej związek z § 23 niniejszego Orzeczenia.

Inwalidzi.

§ 25. Inwalidzi pracujący równie skutecznie, jak pracownicy z normalną zdolnością do pracy, pobierają równe z niemi wynagrodzenia. Inwalidzi ze zmniejszoną zdolnością do pracy pobierają odpowiednio niższe wynagrodzenie.

Dział II. — Stali robotnicy dniówkowi.

§ 1. Orzeczenie niniejsze dotyczy z jednej strony wszystkich pracodawców rolnych, zatrudniających tego rodzaju pracowników, z drugiej zaś strony stałych robotników dniówkowych i obowiązuje od dnia 1 kwietnia 1935 roku do dnia 31 marca 1936 roku.

§ 2. Obowiązują następujące paragrafy działu I-go niniejszego Orzeczenia: §§: 2, 3, 4, 6, 7, 18, 20.

§ 3. Indywidualne umowy zawiera pracodawca bezpośrednio z pracownikami lub też o ile idzie o małoletnich z ich prawnym opiekunem. Z chwilą zawarcia takiej umowy pracodawca jest obowiązany dać stałe zatrudnienie a pracownik stale chodzić do pracy. Jeżeli pracodawca nie dostarczy pracownikowi pracy, winien mu zapłacić w gotówce i naturaljach jak za dzień przepracowany. Pracodawca nie jest obowiązany dostarczać pracy wrazie niepogody, pracownikowi zaś te dnie wliczają się do obowiązkowego minimum, które wynosi 120 dni w ciągu 6-ciu miesięcy zimowych i 140 dni w ciągu miesięcy letnich z wyjątkiem pracowników do lat 16-tu w stosunku do których obie strony obowiązuje minimum 15 dni w miesiącu. Jeżeli pracownik opuści pewną ilość dni z powyżej wyznaczonego minimum nie będąc chorym, pracodawca za każdy dzień niestawienia się nie wyda mu świadczeń i potrąci dzienną normę żyta. Pracownik winien zawsze uprzedzić pracodawcę, jeżeli nie może następnego dnia stawić się do pracy.

§ 4. Ustala się trzy kategorje stałych robotników dniówkowych:

Kategorja I — do lat 16

Kategorja II — wszystkie dziewczyny ponad lat 16, oraz chłopcy od 16-tu do 18-tu lat

Kategorja III — chłopcy powyżej lat 18, zdolni do wszystkich robót i do kosy.

§ 5. Warunki wynagrodzenia stałych robotników dniówkowych ustala się następująco:

A) w naturaljach:

1) żyta otrzymuje za dzień pracy:

Kategorja I — 1 kg.

Kategorja II — $1^1/_2$ kg.

Kategorja III — 2 kg.

Żyto wydaje się kwartalnie z dołu, przyczem 1 lipca może być wydana połowa należnej ilości — druga połowa zaś po żniwach. Koszta przemiału ponosi pracodawca.

2) ziemniaków otrzymuje rocznie:

Kategorja I — 6 kwint.

Kategorja II — 9 kwint.

Kategorja III — 12 kwint.

Wydawanie ziemniaków uskutecznia się co pół roku z dołu w terminach 30 września 1935 r. i 31 marca 1936 roku.

Wrazie porzucenia pracy ze złej woli przez stałego robotnika dniówkowego przed końcem roku, przepadają ziemniaki oraz połowa żyta należna mu za ostatni kwartał, na rzecz pracodawcy.

B) w gotówce podług poniższej tabeli.

Kategorja	w miesiącach		
	listopad grudzień styczeń luty	marzec kwiecień wrzesień październik	maj czerwiec lipiec sierpień
I	zł. 0.45	zł. 0,60	zł. 0.85
II	zł. 0.55	zł. 0.75	zł. 0.95
III	zł. 0.65	zł. 0.85	zł. 1.—

Przedstawiciel Ministerstwa Opieki Społecznej:
Wiesław Kuliczkowski
Inspektor Pracy 18 Obwodu

Przedstawiciel Ministerstwa Sprawiedliwości:
Eugenjusz Swider
Wiceprezes S. O. w Krakowie

Przedstawiciel Ministerstwa Roln. i Ref. Roln.:
Stefan Czarnocki
Radca Urzędu Wojew. Kieleckiego

REGULACJA HIPOTEKI.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Grodzkim w Kielcach obwieszcza, że w myśl p. p. 1 i 2 art. 46 ustawy z dnia 31 lipca 1923 r. o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, z r. 1927, poz. 833) i na skutek żądania Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego (Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych), wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki następujące kolonje rolne, położone we wsi Sadowie, gm. Irządze, powiatu włoszczowskiego, powstałe w wyniku skomasowania gruntów wskazanej wyżej wsi Sadowie:

L. kolejna	Imię i nazwisko właściciela scalonej kolonji	Obszar kolonji scalonej		Udział w lesie		Obszar kol. razem z udziałem w lesie		Nr. działek na planie	Nr. działek w rejestrze pomiarowym	Nr. tab. likwidacyjnej, wzamian za którą przydzielony został obszar kol.	Termin wyznaczony do regul. hip.
		Hektary i metry									
1	Marjanna Stefańska	7	0089	1	0703	8	0792	37, 34	1	32	4 kwietnia 1936 r.
2	Jan Stefański	4	5150	1	0712	5	5862	39, 35	3	33	
3	Jan Iłczyk	10	3874	1	7199	12	1073	98, 131, 17, 43	5	14	
4	S-cy Jana Iłczyka	1	5851	—	—	1	5851	101	7	47	
5	Franciszek Karoń	2	6495	—	5513	3	2008	103, 3	9	12	
6	Tomasz Matyja z żoną Anną	4	8277	—	8593	5	6870	104, 15, 45	10	12	
7	Józef Koper z żoną Anielą	5	4560	—	8570	6	3130	106, 8, 52	11	5	6 kwietnia 1936 r.
8	Wojciech Tkaczyk	4	8774	—	9155	6	1775	108, 9, 51	12	6	
9	Franciszek Siwek z ż. Marjanną	4	7977	—	8090	5	6067	113, 11, 49	17	8	
10	Jan Karoń	5	6323	1	7856	7	4179	114, 13, 47	18	10	
11	Wacław Pietrzyk	5	2867	—	8296	6	1163	116, 14, 46	19	11	
12	S-cy Stanisława Karonia	5	3984	—	8296	6	2280	117, 14, 46	20	11	
13	S-cy Wacława Stańczyka	5	1215	—	6279	5	7494	119, 193	21	17	8 kwietnia 1936 r.
14	Wojciech Sygit	4	7520	--	5835	5	3355	126, 22	27	19	
15	Wojciech Kawałek	4	7663	—	5835	5	3498	127, 22	28	19	
16	Władysław Słuszniak	3	7341	—	4051	4	1392	128, 26	29	23	
17	Jan Nyga	5	2370	—	8090	6	0460	129, 11, 49	30	8	
18	S-cy Franciszka Piedo	2	2713	1	2319	3	5052	130, 36	31	34	

L. kolejna	Imię i nazwisko właściciela scalonej kolonji	Obszar kolonji scalonej		Udział w lesie		Obszar kol. razem z udziałem w lesie		Nr. działek na planie	Nr. działek w rejestrze pomiarowym	Nr. tab. likwidacyjnej, wzamian za którą przydzielony został obszar kol.	Termin wyznaczony do regul. hip.
		Hektary i metry									
19	Andrzej Cieplak i Jan Pietras	5	9196	—	8043	6	7239	132, 245, 16, 44	32	—	10 kwietnia 1936 r.
20	Jan Stefański	4	1160	—	8043	4	9203	134, 16, 44	33	13	
21	Franciszek Szczechla	4	1291	—	8942	5	0233	136, 10, 50	34	7	
22	Jan Koper	4	4001	—	8569	5	2570	138, 169, 8, 52	35	5	
23	Jan Turlej	4	3040	—	8942	5	1982	139, 159, 10, 50	36	7	
24	Agnieszka Okulińska	3	1673	—	8076	3	9749	140, 243, 12, 48	37	9	
25	Józef Skrzypczyk	4	9754	1	1646	6	1400	142, 28	38	25	14 kwietnia 1936 r.
26	Jan Sygit, s. Mikołaja	5	9300	1	7120	7	6420	143, 233, 7, 53	39	4	
27	S-cy Stanisława Karonia	2	6946	—	6084	3	3030	144, 4	40	1	
28	Ignacy Dylewski	4	0979	—	5734	4	6713	146, 147, 5	42	2	
29	Wojciech Krusiec	2	8490	—	5559	3	4049	177, 150, 2	44	27	
30	Wojciech Karoń	2	6698	—	5513	3	2211	155, 3	48	12	
31	Jan Stańczyk s. Jakóba	4	2070	—	5734	4	7804	156, 5	49	2	16 kwietnia 1936 r.
32	Józef Fiutak	5	1878	1	1460	6	3338	160, 32	50	29	
33	Wawrzyniec Stańczyk	4	9290	—	5616	5	4906	162, 23	52	20	
34	Franciszka Maniszewska	4	9936	—	6279	5	6215	161, 20	51	17	
35	Jan Kordas	4	7613	—	5672	5	3285	163, 6	53	3	
36	S-cy Franciszka Kwietnia	3	5683	—	4050	3	9733	170, 202, 26	54	23	
37	Jan Nowak	1	1619	—	—	1	1619	240	58	—	18 kwietnia 1936 r.
38	Franciszek Kwiecień	2	6586	—	2696	2	9282	186, 27	64	24	
39	Jan Szczechla	4	6509	—	8218	5	4727	190, 18, 42	65	15	
40	Jan Krusiec	4	3808	—	8289	5	2197	195, 19, 41	67	16	
41	Kacper Więckowski	4	6726	—	5426	5	2152	198, 21	69	18 i 37	
42	Jan Łyszczarz	2	3419	—	2995	2	6414	199, 25	70	22	
43	S-cy Józefa Musiała	—	5277	—	—	—	5277	218	72	24	20 kwietnia 1936 r.
44	Andrzej Wójcik	4	8093	—	4836	5	2929	206, 30	74	27	
45	Agnieszka Kawałek	3	6816	—	4492	4	1308	207, 24	75	21	
46	Jan Słuszniak	5	2937	—	5426	5	8363	208, 21	76	18	
47	Franciszek Stańczyk	3	5401	—	4493	3	9894	210, 24	77	21	
48	Franciszek Karoń, s. Józefa	6	1785	1	1651	7	3436	211, 1	78	30	
49	Józef Karoń, s. Macieja	3	3033	1	1652	4	4685	212, 1	79	30	22 kwietnia 1936 r.
50	Franciszek Karoń	2	6919	—	6084	3	3003	213, 4	80	1	
51	S-cy Józefa Brudzińskiego	3	8141	—	7325	4	5466	214, 9, 51	81	6	
52	Jan Masiarek	6	4767	1	1297	7	6064	219, 31	83	28	
53	Józefa Dudek	—	9272	—	—	—	9272	221	85	39	
54	Franciszek Makieła	—	8038	—	—	—	8038	222	86	45	
55	Józef Wieczorek	1	1364	—	—	1	1364	224, 228	87	42	24 kwietnia 1936 r.
56	S-cy Michała Masiarka	1	0022	—	—	1	0022	223	88	48	
57	S-cy Franciszka Kamińskiego	—	9088	—	—	—	9088	225	89	44	
58	Szczepan Matyszczyk	3	1627	—	—	3	1627	229	92	1	27 kwietnia 1936 r.
59	Stanisław Karoń	4	4570	—	—	4	4570	234	93	7	
60	Wawrzyniec Pietras	1	3452	—	—	1	3452	237	95	38	
61	Wojciech Baryn	—	9705	—	—	—	9705	239	96	46	
62	Jan Matyja	1	7569	—	—	1	7569	241, 255	97	41	
63	Stanisław Sygit	1	9355	—	—	1	9355	242	98	35 i 43	
64	Józef Klimek	3	4488	—	8075	4	2563	246, 12, 48	99	9	
65	Franciszek Krusiec i Mar. Dudek	3	5655	—	5559	4	1214	247, 2	100	27	29 kwietnia 1936 r.
66	Franciszek Papaj	3	2591	—	5425	3	8016	249, 29	102	26	
67	S-cy Zofji Papaj	3	4253	—	5424	3	9677	250, 29	103	26	
68	Jan Włodarski	7	4430	1	1248	8	5778	253, 33	104	31	
69	Jan Stańczyk, s. Józefa	7	7388	—	5616	8	3004	254, 23	106	20	
70	Wspólnoty ogółu wsi Sadowie	1	0310	—	—	1	0310	149, 189	107	—	
71	Wojciech Ilczyk	1	0900	—	—	1	0900	80, 40	133	—	
72	S-cy Józefa Karonia	—	4627	—	—	—	4627	165	151	25	
73	Jan Stańczyk, s. Antoniego	—	—	—	5672	—	5672	6	158	—	

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić prawa swoje w kancelarji Wydziału Hipotecznego (obecna siedziba — Kielce, Wesoła 27) pod skutkami prekluzji.

Wydział Hipoteczny przy Sądzie Grodzkim w Kielcach obwieszcza, że w myśl p. p. 1 i 2 art. 46 ustawy z dnia 31 lipca 1932 roku o scalaniu gruntów (Dz. U. R. P. Nr. 92, z r. 1927. poz. 833) i na skutek żądania Urzędu Wojewódzkiego Kieleckiego (Wydział Rolnictwa i Reform Rolnych) wywołane zostały do pierwiastkowej regulacji hipoteki następujące kolonje rolne, położone we wsi Woźniki, gm. Irządze, powiatu włoszczowskiego, powstałe w wyniku scalenia gruntów tejże wsi Woźniki:

L. kolejna	Imię i nazwisko właściciela scalonej kolonji	Obszar kolonji scalonej		Udział w lesie		Obszar kol. razem z udziałem w lesie		Nr. działek na planie	Nr. działek w rejestrze pomiarowym	Nr. tab. likwidacyjnej, wzamian za którą przydzielony został obszar kol.	Termin wyznaczony do regul. hip.
		Hektary i metry									
1	Katarzyna Wasik	4	7937	—	6030	5	3967	1, 58	1	19	17 kwietnia 1936 r.
2	S-cy Stanisława Kostrzejowskiego	5	1048	—	6860	5	7908	3, 63	2	14	
3	Stanisław Nowak i m. Petronela	4	5776	—	6995	5	2771	4, 62	3	16	
4	Jan Musiał	4	5655	—	6748	5	2403	5, 65	4	12	
5	Marjanna Musiał	3	4742	—	6030	4	0772	6, 58	5	19	
6	S-cy Franciszka Sygita	7	5091	—	7299	8	2390	7, 64	6	13 i 27	
7	Józef Napora	5	3609	—	6748	6	0357	9, 65	7	12 i 26	23 kwietnia 1936 r.
8	S-cy Franciszka Klimka	5	1335	—	6119	5	7454	10, 61	8	16	
9	Jadwiga Struzik	4	4323	—	6080	5	0403	12, 60	9	17	
10	Wojciech Iłczyk	4	9111	—	6119	5	5230	16, 61	13	16	
11	Wincenty Szczechla	4	0240	—	6080	4	6320	19, 60	14	17	
12	Stanisław Chart	3	9344	—	6994	4	6338	22, 62	16	15	
13	Józef Karoń	4	3824	—	6319	5	0143	25, 67	18	10	1 maja 1936 r.
14	Jan Stańczyk, s. Antoniego	3	7989	—	—	3	7989	28	21	3	
15	Katarzyna Warzecha	5	1931	—	6439	5	8370	34, 68	24	9	
16	Wacław Klimek	4	5618	—	6304	5	1922	35, 71	25	6	
17	Franciszek Kaczmarczyk	3	0623	—	—	3	0623	36	26	21-22	
18	Jan Stańczyk, s. Jana	4	7565	—	6311	5	3876	39, 74	27	3	
19	Franciszek Madej	2	6433	—	5990	3	2423	40, 59	28	18	
20	S-cy Jana Pietrzyka	4	3525	—	6438	4	9963	42, 69	30	8	4 maja 1936 r.
21	Józef Ząsa	7	9623	1	2604	9	2227	44, 72	32	5	
22	Józef Sygit	4	6337	1	2814	5	9151	45, 75	33	2	
23	Stanisław Baran	4	4837	—	6310	5	1147	48, 73	36	4	
24	Jan Gorgoń	3	5414	—	6175	4	1589	50, 57	37	20	
25	S-cy Zofji Matyja	2	7881	—	5990	3	3871	56, 59	40	18	6 maja 1936 r.
26	S-cy Jana Matyszczyka	3	7663	—	6260	4	3923	77, 76	41	1	
27	Wacław Kuczera	7	2711	—	6321	7	9032	78, 66	42	11	
28	Jan Fejgelbaum	6	4117	—	6175	7	0292	80, 57	43	20	
29	Grunt szkolny	2	5139	—	—	2	5139	52	45	—	
30	Szczepan Matyszczyk	—	—	—	6261	—	6261	76	46	1	
31	Stanisław Karoń	—	—	—	6305	—	6305	70	47	7	

W oznaczonych wyżej terminach osoby interesowane winny zgłosić prawa swoje w kancelarji tegoż Wydziału Hipotecznego, pod skutkami prekluzji.

LICYTACJE I PRZETARGI.

Dyrekcja Państwowych Zakładów Wodociągowych na Górnym Śląsku ogłasza przetarg publiczny na dostawę dla wodociągu państwowego w Maczkach (pow. Będzin) 1 agregatu pompowego złożonego z pompy odśrodkowej o wydajności 200 l/sek. przy całkowitej wysokości tłoczenia 135 m. sprzężonej z silnikiem elektrycznym dla prądu 3-fazowego o napięciu 6000 Volt, 2 agregatów pompowych, każdy złożony z pompy odśrodkowej o wydajności 300 l/sek. przy całkowitej wysokości tłoczenia 135 m. sprzężonej z silnikiem elektrycznym dla prądu 3-fazowego o napięciu 6000 Volt.

Oferty winny być sporządzone wyłącznie na formularzach, które będą sprzedawane w biurze Dyrekcji P. Z. W. przy ul. Różanej 3, w Katowicach od dnia 23 grudnia 1935 r.

i winny być składane w zalakowanych kopertach w Dyrekcji P. Z. W. w Katowicach z napisem: „Oferta na dostawę agregatów pompowych dla Wodociągu Państwowego w Maczkach” **do dnia 15 stycznia 1936 r.**, w którym to dniu o godz. 11-ej nastąpi publiczne ich otwarcie.

Do ofert należy dołączyć pokwitowanie na wpłacone wadjum w wysokości 4 procent kwoty ofertowej, złożone w gotówce w kasie P. Z. W. na konto P. K. O. Nr. 300.529 lub w papierach wartościowych, zgodnie z obowiązującemi przepisami a w szczególności okólnikiem Min. Skarbu z dnia 10 września 1927 r. L. D. O. P. 5284/III.

Dyrekcja zastrzega sobie prawo wyboru oferenta bez względu na wysokość sumy lub unieważnienie przetargu bez podania powodów.

Naczelnik Więzienia w Częstochowie ogłasza nieograniczony przetarg na dostawę artykułów żywnościowych od stycznia 1936 roku w partjach na każde żądanie, franko magazyn Więzienia w Częstochowie w ogólnej ilości: 800 kg. słoniny świeżej, około 400 kg. mięsa wołowego, 500 kg. grochu polnego, 500 kg. fasoli kolorowej 400 kg. kaszy jęczmiennej, 400 kg. pęczaku, 400 kg. kaszy gryczanej, 5000 kg. mąki razowej 95%, 500 kg. mąki pytlowej 55%, 150 kg. kawy zbożowej (mieszanej) 2 kg. pieprzu, 1 kg. liści bobkowych, 3 beczki śledzi zwyczajnych.

Oferty nalezy składać w zamkniętych i opieczętowanych kopertach z napisem „Oferta na żywność” do Naczelnika Więzienia w Częstochowie wraz z próbką towaru, w terminie **do dnia 9 stycznia 1936 r.** godz. 12-ej.

Na zabezpieczenie dotrzymania oferty należy wpłacić wadjum w wysokości 5% oferowanej sumy do depozytu Kasy I Urzędu Skarbowego w Częstochowie.

Osoby zainteresowane mogą informować się o szczegółowych warunkach przetargu i dostawy u Przewodniczącego Komisji Gospodarczej, Naczelnika Więzienia w Częstochowie.

Naczelnik Więzienia: *A. Łubkowski*
Podkomisarz S. W.

UNIEWAŻNIENIE ZAGUBIONYCH DOKUMENTÓW.

Zagubiony dowód osobisty, wydany przez Zarząd Gminny Sławków oraz kartę na broń, wyd. przez Starostwo Powiat. w Olkuszu, obydwa dokumenty na imię *Wincentego Piotrowskiego* zam. w Olkuszu, unieważnia się. (2—2)

Elektrownia Okręg. w Zagłębiu Dąbr. Sp. Akcyjna w Sosnowcu, ogł. o zagubieniu dowodu rejestr. motocykla Nr. rej. KL. 73626. (3—2)

Roman Manecki (r. 1905), zam. w Kielcach, ogł. o zagub. książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Przemyśl.

Lisowski Eugenjusz (r. 1911), zam. w Kielcach, ogł. o zagub. zaświadczenia wojskowego, wydanego przez P.K.U.Kielce, legitymacji bezrobocia, wyd. przez b. P.U.Pośr. Pracy w Kielcach, metryki urodzenia Bronisławy, Bronisława i Eugenjusza Lisowskich, oraz świadectwa ślubu.

Prędota Jan (r. 1907), zam. w Posłowicach, gm. Dyminy, pow. kieleckiego, ogł. o skradzeniu mu książeczki wojskowej, wydanej przez Dowództwo 2 p. p. Leg. w Sandomierzu.

Dzielawski Ludwik (r. 1906), zam. w Będzinie, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, którą unieważnia się.

Kuśmierczyk Stanisław (r. 1900), s. Józefa, ze wsi Przewozie, gm. Kozienice, pow. kozienickiego, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P.K.U. Radom.

Goldfarb Aba, zam. w Kielcach, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Kielce.

Szot Józef (r. 1905), zam. w Wroninie, gm. Wierzbno, pow. miechowskiego, ogłasza o zagubieniu książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Miechów, za Nr. 16/53.

Doliński Władysław (r. 1903), zam. w Dąbrowie Górniczej, ogłasza o zagub. książeczki wojskowej, wydanej przez P. K. U. Radom.

Molęcki Edward z Kaliny Wielkiej, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, wyd. przez P.K.U. Miechów.

Kisiel Jan, zam. we wsi i gm. Wrzosowa, pow. częstochowskiego, ogł. o zagubieniu książeczki wojskowej, oraz karty mob., wydanych przez P. K. U. Częstochowa.

Szlajnberg Lejzor, zam. w Będzinie. ogł. o zagub. książ. wojskowej, wydanej przez P.K.U. w Częstochowie.

Zawartka Jakób (r. 1892), zam. w Czeladzi, zgubił książeczkę wojskową, wyd. przez P. K. U. Będzin.

Zagubioną kartę rzemieślniczą, wydaną przez Starostwo Powiatowe w Sandomierzu za Nr. 571 na imię *Kazimierza Jackowskiego* z Sandomierza, unieważnia się.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja „B” Nr. 199.672, wystawiony na nazwisko *Ziętka Jana*, zam. w kol. Polany, gm. Zalesice, pow. radomskiego.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 263.761, wystawiony na nazwisko *Sarny Jacentego* z Kozierowa, gm. Michałowice, pow. miechowskiego.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja E Nr. 667.317, wystawiony na nazwisko *Banysia Piotra*, zam. w Olkuszu.

Działoszycki Moszek, zam. w Pińczowie, ogłasza o zagubieniu karty rzemieślniczej na prowadzenie piekarstwa, wydanej przez Starostwo Powiatowe w Pińczowie dn. 20.X.1928 r. za Nr. rej. 410.

Kaczor Feliks ze Skarżyska, ogłasza o zagub. znaków rejestracyjnych samochodu KL. 71.322.

Zarząd Miejski w Olkuszu ogłasza o zagubieniu znaków rejestracyjnych samochodu KL. 71.998.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja F Nr. 513.364, wystawiony na nazwisko *Ziółko Jana* z Ostrowa, gm. Klimontów. pow. miechowskiego.

Unieważnia się zagubioną legitymację Nr. 3620, wystawioną przez Dyrekcję Okręgu Poczt i Telegrafów w Krakowie na nazwisko *Szotowej Marji*.

Apelsztajn Jakób Dawid z Będzina, ogłasza o zagubieniu karty rzemieślniczej, wydanej przez Starostwo Powiat. w Olkuszu.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja E. Nr. 730.915, wystawiony na nazwisko *Dobrzańskiego Henryka*, zam. w Giepnerowie, będących w posiadaniu *Wojciechowskiego Władysława* ze wsi Klew, gm. Machory, pow. opoczyńskiego.

Kawiorski Józef z Jędrzejowa, ogłasza o zagub. znaku rejestrac. Nr. KL. 72.772.

Zaginął dowód tożsamości konia Serja B Nr. 238.425, wystawiony na nazwisko *Borynia Adama*, ze wsi Kwilina.

Adres Redakcji i Administracji: Urząd Wojewódzki w Kielcach. Zamek. Tel. Nr 1788.

Prenumerata za 1935 rok — 28 zł. — Numer pojedyńczy 1 zł. — Cena ogłoszeń: o postępowaniu spadkowem pojedyńcze — 6 zł., zbiorowe po 3 zł. od każdego postępowania, o regulacji hipoteki pojedyńcze — 8 zł., zbiorowe — po 5 zł. od każdej nieruchomości, za wiersz szpaltowy lub jego miejsce 60 groszy, 1 szpaltę — 30 zł. 1 stronę dwuszpaltową 60 zł. Drobne ogłoszenia: 15 groszy za wyraz, najmniejsze ogłoszenie jednokrotne 4 zł. 50 gr., trzykrotne 12 zł. 50 gr.

Wszelkie opłaty za prenumeratę, ogłoszenia i t. p. należy wpłacać do Pocztowej Kasy Oszczędności na konto czekowe № 80.632 i potwierdzenie wpłaty nadsyłać do Administracji „Kieleckiego Dziennika Wojewódzkiego“.

Druk. Kieleckiej Spółki Wydawniczej—ul. Sienkiewicza № 16.